

41995A1127(02)

C 316/34

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

27.11.1995

KONWENCJA**sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszej Konwencji, państwa członkowskie Unii Europejskiej,

ODWOŁUJĄC SIĘ do aktu Rady Unii Europejskiej z dnia 26 lipca 1995 roku,

ODWOŁUJĄC SIĘ do zobowiązań zawartych w Konwencji o wzajemnej pomocy między administracjami celnymi, podpisanej w Rzymie dnia 7 września 1967 roku,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że administracje celne wraz z innymi właściwymi organami są odpowiedzialne na granicach zewnętrznych Wspólnoty i wewnątrz obszaru wspólnotowego, za zapobieganie, poszukiwanie i ściganie naruszeń nie tylko postanowień wspólnotowych, ale również postanowień prawa krajowego, w szczególności tych, które objęte są art. 36 i art. 223 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że rozwój wszelkiego rodzaju niedozwolonego handlu stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego, moralności i bezpieczeństwa,

PRZEKONANE, że istnieje potrzeba zacieśnienia współpracy między administracjami celnymi poprzez ustanowienie procedur, które pozwolą administracjom celnym działać wspólnie i wymieniać dane osobowe lub inne, mające związek z niedozwolonym handlem, wykorzystując nowe technologie zarządzania i przekazywania takich informacji, podlegające postanowieniom Konwencji Rady Europy o ochronie osób fizycznych w zakresie automatycznego przetwarzania danych osobowych, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 stycznia 1981 roku,

MAJĄC NA UWADZE, że administracje celne muszą w zakresie ich codziennych działań stosować zarówno postanowienia wspólnotowe, jak i niewspólnotowe i że, w związku z tym, istnieje oczywista konieczność zapewnienia, aby postanowienia o pomocy wzajemnej i współpracy administracyjnej w obydwu sektorach odpowiadały sobie w największym możliwym stopniu,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I**DEFINICJE***Artykuł 1*

Do celów niniejszej Konwencji:

- 1) termin „przepisy krajowe” oznacza ustawy lub rozporządzenia państwa członkowskiego, w stosowaniu których administracja celna tego państwa członkowskiego posiada ogólną lub częściową kompetencję w odniesieniu do:
 - przepływu towarów podlegającego środkom zakazu, ograniczenia lub kontroli, w szczególności tym określonym w art. 36 i 223 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
 - przeniesienia, zamiany, ukrywania lub maskowania mienia lub wpływów pieniężnych pochodzących lub uzyskanych bezpośrednio czy pośrednio lub używanych w ramach niedozwolonego handlu narkotykami;
- 2) termin „dane osobowe” oznacza wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub dającej się zidentyfikować osoby;

- 3) termin „dostarczające państwo członkowskie” oznacza państwo, które wprowadza dane do Systemu Informacji Celnej.

ROZDZIAŁ II

Tworzenie systemu informacji celnej

Artykuł 2

1. Administracje celne państw członkowskich tworzą i utrzymują wspólny zautomatyzowany system informacji dla potrzeb celnych, zwany dalej „Systemem Informacji Celnej”.

2. Celem Systemu Informacji Celnej, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, jest pomoc w zapobieganiu, prowadzeniu dochodzenia i ściganiu poważnych naruszeń przepisów krajowych poprzez zwiększenie, dzięki szybkiemu rozpowszechnianiu informacji, skuteczności współpracy i procedur kontroli administracji celnych państw członkowskich.

ROZDZIAŁ III

Funkcjonowanie i użytkowanie informacji celnych

Artykuł 3

1. System Informacji Celnej składa się z centralnej bazy danych, dostępnej z terminali umiejscowionych w każdym państwie członkowskim. Zawiera on wyłącznie dane, w tym dane osobowe, niezbędne do realizacji swojego celu, określonego w art. 2 ust. 2, w następujących kategoriach:

- (i) towary;
- (ii) środki transportu;
- (iii) przedsiębiorstwa;
- (iv) osoby;
- (v) tendencje w dziedzinie nadużyć finansowych;
- (vi) dostępna wiedza specjalistyczna.

2. Komisja zapewnia techniczne zarządzanie infrastrukturą Systemu Informacji Celnej zgodnie z zasadami przewidzianymi w przyjętych przez Radę przepisach wykonawczych.

Komisja przedstawia sprawozdania z zarządzania komitetowi określonego w art. 16.

3. Komisja informuje wspomniany komitet o praktycznych ustaleniach przyjętych dla zarządzania technicznego.

Artykuł 4

Państwa członkowskie określają pozycje, jakie należy włączyć do Systemu Informacji Celnej, odpowiadające każdej z kategorii

(i)–(vi) wymienionych w art. 3, w zakresie niezbędnym do osiągnięcia celu systemu. Żadna pozycja dotycząca danych osobowych w żadnym razie nie powinna zostać umieszczona w kategoriach (v) i (vi) wymienionych w art. 3. Pozycje dotyczące informacji wprowadzonych w odniesieniu do osób zawierają nie więcej niż:

- (i) nazwisko, nazwisko panieńskie, imiona i pseudonimy;
- (ii) datę i miejsce urodzenia;
- (iii) obywatelstwo;
- (iv) płeć;
- (v) wszystkie rzeczywiste i trwałe znaki szczególne;
- (vi) powód wprowadzenia danych;
- (vii) proponowane działanie;
- (viii) kod ostrzegawczy, który wskazuje na posiadanie broni, stosowanie przemocy lub ucieczki w przeszłości.

W żadnym razie nie wprowadza się danych osobowych, określonych w art. 6 zdanie pierwsze Konwencji w sprawie ochrony osób w zakresie automatycznego przetwarzania danych osobowych, sporządzonej w Strasburgu w dniu 28 stycznia 1981 r., zwanej dalej „konwencją strasburską z 1981 r.”.

Artykuł 5

1. Dane wchodzące w zakres kategorii (i)–(iv) wymienionych w art. 3 wprowadzane są do Systemu Informacji Celnej jedynie do celów obserwacyjnych i sprawozdawczych, dyskretnego nadzoru lub szczególnych kontroli.

2. Do celów proponowanych działań, określonych w ust. 1, dane osobowe wchodzące w zakres kategorii (i)–(iv) wymienionych w art. 3 mogą zostać wprowadzone do Systemu Informacji Celnej wyłącznie, jeżeli, szczególnie na podstawie wcześniejszych nielegalnych działań, istniejące informacje pozwalają domniemywać, że dana osoba dopuszczała się lub dopuszcza się bądź dopuści się poważnych naruszeń przepisów krajowych.

Artykuł 6

1. Jeżeli proponowane działania, określone w art. 5 ust. 1, są wprowadzane w życie, następujące informacje mogą być zbierane i przekazywane w całości lub częściowo dostarczającemu państwu członkowskiemu:

- (i) fakt znalezienia danego towaru, środków transportu, przedsiębiorstwa lub osoby;
- (ii) miejsce, godzina i powody kontroli;
- (iii) przebyta trasa i cel podróży;
- (iv) osoby towarzyszące danej osobie lub pasażerowie środków transportu;
- (v) wykorzystywane środki transportu;
- (vi) przewożone przedmioty;
- (vii) warunki, w jakich towary, środki transportu, przedsiębiorstwo lub osoba zostały znalezione.

W przypadku gdy takie informacje zostały zebrane w trakcie operacji dyskretnego nadzoru, należy podjąć kroki w celu zapewnienia, aby tajny charakter operacji nadzoru nie został narażony na niebezpieczeństwo.

2. W ramach szczególnych kontroli, określonych w art. 5 ust. 1, osoby, środki transportu i przedmioty mogą zostać poddane rewizji w dopuszczalnym zakresie i zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami państwa członkowskiego, w którym przeprowadzana jest rewizja. Jeżeli przepisy państwa członkowskiego nie zezwalają na przeprowadzanie szczególnych kontroli, kontrole te są automatycznie zamienione na obserwację i sprawozdanie przez to państwo członkowskie.

Artykuł 7

1. Bezpośredni dostęp do danych zawartych w Systemie Informacji Celnej jest zastrzeżony wyłącznie dla władz krajowych

wyznaczonych przez każde państwo członkowskie. Tymi władzami krajowymi są administracje celne, ale zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami danego państwa członkowskiego do działania dla osiągnięcia celu określonego w art. 2 ust. 2 włączyć można również inne uprawnione władze.

2. Każde państwo członkowskie przesyła pozostałym państwom członkowskim oraz komitetowi, o którym mowa w art. 16, wykaz właściwych władz, wyznaczonych zgodnie z ust. 1, które upoważnione są do bezpośredniego dostępu do danych znajdujących się w Systemie Informacji Celnej, określając dla każdego organu, do jakich danych i w jakim celu może on mieć dostęp.

3. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 i 2, państwa członkowskie mogą, w drodze jednomyślnej zgody, zezwolić międzynarodowym lub regionalnym organizacjom na dostęp do Systemu Informacji Celnej. Wspomniana zgoda udzielana jest w formie protokołu do niniejszej Konwencji. Podejmując decyzję, państwa członkowskie uwzględniają każde z istniejących wzajemnych uzgodnień, jak również każdą opinię wspólnego organu nadzorczego, o którym mowa w art. 18, dotyczącą odpowiedniości środków ochrony danych.

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie mogą korzystać z danych uzyskanych z Systemu Informacji Celnej jedynie dla osiągnięcia celu, określonego w art. 2 ust. 2; jednakże mogą one wykorzystywać je do celów administracyjnych lub innych po uprzednim uzyskaniu pozwolenia i z zastrzeżeniem warunków nałożonych przez państwo członkowskie, które wprowadziło dane do systemu. Tego rodzaju inne wykorzystanie musi być zgodne z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami państwa członkowskiego, które chce z nich skorzystać, i powinno uwzględniać zasadę 5.5 zalecenia R(87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r.

2. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 i 4 niniejszego artykułu oraz art. 7 ust. 3, dane pochodzące z Systemu Informacji Celnej mogą zostać wykorzystane tylko przez władze krajowe danego państwa członkowskiego wyznaczone przez dane państwo członkowskie, właściwe, zgodnie z przepisami ustawowymi wykonawczymi i procedurami wspomnianego państwa członkowskiego, do działania dla osiągnięcia celu, określonego w art. 2 ust. 2.

3. Każde państwo członkowskie przesyła pozostałym państwom członkowskim oraz komitetowi, o którym w art. 16, wykaz właściwych władz, wyznaczonych zgodnie z postanowieniami ust. 2.

4. Dane uzyskane z Systemu Informacji Celnej mogą, po uprzednim uzyskaniu zezwolenia państwa członkowskiego, które wprowadziło je do Systemu, i z zastrzeżeniem określonych warunków, zostać przekazane do użytku władzom krajowym innym niż organy wyznaczone zgodnie z ust. 2, państwom niebędącym państwami członkowskimi oraz organizacjom międzynarodowym lub regionalnym, które chcą z nich skorzystać. Każde państwo członkowskie podejmuje szczególne środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa tych danych, jeżeli są one przesyłane lub dostarczane służbom znajdującym się poza jego własnym terytorium. Szczegóły dotyczące tych środków muszą zostać przekazane wspólnemu organowi nadzoru, określonego w art. 18.

Artykuł 9

1. Wprowadzenie danych do Systemu Informacji Celnej podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i procedurom dostarczającego państwa członkowskiego, chyba że niniejsza Konwencja ustanawia bardziej rygorystyczne przepisy.

2. Wykorzystanie danych uzyskanych z Systemu Informacji Celnej, włączając w to każde z działań określonych w art. 5 propo-

nowane przez dostarczające państwo członkowskie, podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i procedurom państwa członkowskiego, które te dane wykorzystuje, chyba że niniejsza Konwencja ustanawia bardziej rygorystyczne przepisy.

Artykuł 10

1. Każde z państw członkowskich wyznacza właściwą administrację celną odpowiedzialną za System Informacji Celnej na szczeblu krajowym.

2. Administracja ta jest odpowiedzialna za prawidłowe funkcjonowanie Systemu Informacji Celnej na obszarze państwa członkowskiego i podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej Konwencji.

3. Państwa członkowskie informują się wzajemnie o właściwej administracji, o której mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ IV

ZMIANA DANYCH

Artykuł 11

1. Jedynie dostarczające państwo członkowskie ma prawo zmieniać, uzupełniać, poprawiać lub usuwać dane, które wprowadziło do Systemu Informacji Celnej.

2. Jeżeli dostarczające państwo członkowskie zauważy lub dowie się, że dane, które wprowadziło, są nieścisłe lub że zostały one wprowadzone bądź są przechowywane niezgodnie z niniejszą Konwencją, odpowiednio zmienia, uzupełnia, poprawia lub usuwa takie dane i powiadamia o tym pozostałe państwa członkowskie.

3. Jeżeli jedno z państw członkowskich posiada dowody sugerujące, że część danych jest nieścisła lub zostały one wprowadzone lub są przechowywane w Systemie Informacji Celnej niezgodnie z niniejszą Konwencją, tak szybko jak to możliwe powiadamia o tym dostarczające państwo członkowskie. To ostatnie sprawdzi właściwe dane i jeśli to będzie konieczne, niezwłocznie poprawi lub usunie nieprawidłowości. Dostarczające państwo członkowskie poinformuje inne państwa członkowskie o dokonaniu jakichkolwiek poprawek lub usunięć.

4. Jeżeli, w chwili wprowadzania danych do Systemu Informacji Celnej, państwo członkowskie zauważy, że jego sprawozdanie jest sprzeczne z poprzednim sprawozdaniem pod względem faktów lub wymaganego działania, powiadamia o tym niezwłocznie państwo członkowskie, które przygotowało poprzednie sprawozdanie. Obydwa państwa członkowskie podejmują wysiłki w celu rozwiązania danej kwestii. W przypadku braku porozumienia pierwsze sprawozdanie zostaje zachowane, natomiast elementy nowego sprawozdania, które nie są sprzeczne z pierwszym sprawozdaniem, wprowadzane są do systemu.

5. Bez uszczerbku dla postanowień niniejszej Konwencji, kiedy w państwie członkowskim sąd lub inny właściwy organ tego państwa podejmuje ostateczną decyzję o zmianie, uzupełnieniu, poprawieniu lub usunięciu danych znajdujących się w Systemie Informacji Celnej, państwa członkowskie zobowiązują się wzajemnie do wykonania tej decyzji. W przypadku sprzeczności między decyzjami sądów lub innych właściwych organów w różnych państwach członkowskich, włącznie z decyzjami, o których mowa w art. 15 ust. 4, dotyczącymi poprawek lub usunięć, państwo członkowskie, które wprowadziło odnośne dane, usuwa te dane z systemu.

ROZDZIAŁ V

PRZECHOWYWANIE DANYCH

Artykuł 12

1. Dane wprowadzone do Systemu Informacji Celnej przechowywane są jedynie przez okres konieczny dla osiągnięcia celu, który uzasadniał ich wprowadzenie. Potrzeba ich przechowywania jest przynajmniej raz w roku badana przez państwo członkowskie, które ich dostarczyło.

2. Dostarczające państwo członkowskie może, w okresie badania, podjąć decyzję o przechowaniu danych aż do następnego badania, jeżeli zachowanie danych jest konieczne do osiągnięcia celów, którymi uzasadnione było ich wprowadzenie. Bez uszczerbku dla przepisów art. 15, jeżeli nie podjęto decyzji o zachowaniu tych danych, są one automatycznie przesyłane do części Systemu Informacji Celnej, do której dostęp jest ograniczony zgodnie z ust. 4.

3. Jeżeli zgodnie z ust. 2 przewidziano przesłanie danych przechowywanych w Systemie Informacji Celnej, system ten automatycznie, z wyprzedzeniem jednego miesiąca, informuje o tym państwo członkowskie, które dostarczyło te dane.

4. Dane przesyłane zgodnie z ust. 2 przechowuje się nadal przez okres jednego roku w Systemie Informacji Celnej, ale, bez uszczerbku dla przepisów art. 15, są one udostępniane jedynie przedstawicielowi komitetu, o którym mowa w art. 16, lub organom kontrolnym, o których mowa w art. 17 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1. W tym okresie mogą oni z nich korzystać tylko w celu sprawdzenia ich dokładności i legalności, a następnie dane te muszą zostać usunięte.

ROZDZIAŁ VI

OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH

Artykuł 13

1. Każde państwo członkowskie, które chciałoby uzyskiwać dane osobowe z Systemu Informacji Celnej lub wprowadzać je do niego, uchwali, nie później niż do chwili wejścia w życie niniejszej Konwencji, przepisy krajowe, które zapewnią poziom ochrony danych osobowych, co najmniej równy temu, który wynika z zasad konwencji strasburskiej z 1981 r.

2. Państwo członkowskie otrzymuje dane osobowe z Systemu Informacji Celnej lub wprowadza je do niego, jeżeli ustalenia dotyczące ochrony takich danych, przewidziane w ust. 1, weszły w życie na terytorium tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie wyznacza również uprzednio krajowy organ nadzorczy lub władze, zgodnie z art. 17.

3. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów niniejszej Konwencji dotyczących ochrony danych osobowych System Informacji Celnej traktowany jest w każdym z państw członkowskich jako państwowe archiwum podlegające przepisom prawa krajowego, o których mowa w ust. 1, i wszystkim innym bardziej rygorystycznym przepisom zawartym w niniejszej Konwencji.

Artykuł 14

1. Z zastrzeżeniem art. 8 ust. 1, każde państwo członkowskie zapewnia, że wykorzystywanie danych osobowych pochodzących z Systemu Informacji Celnej do innych celów niż określone

w art. 2 ust. 2 jest sprzeczne z jego przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami.

2. Dane mogą być kopiowane tylko ze względów natury technicznej, pod warunkiem że takie kopiowanie jest potrzebne do bezpośredniego poszukiwania przeprowadzanego przez władze, o których mowa w art. 7. Z zastrzeżeniem art. 8 ust. 1, danych osobowych wprowadzonych przez inne państwa członkowskie nie można kopiować z Systemu Informacji Celnej do innych archiwów z danymi krajowymi.

Artykuł 15

1. Prawa osób w odniesieniu do danych osobowych w Systemie Informacji Celnej, w szczególności prawo dostępu do nich, są wprowadzane w życie zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami państwa członkowskiego, w którym te prawa są powoływane.

Jeżeli przewidują to przepisy ustawowe, wykonawcze i procedury danego państwa członkowskiego, krajowy organ nadzorczy, o którym mowa w art. 17, decyduje, czy informacje mogą zostać udostępnione i według jakiej procedury.

Państwo członkowskie, które nie dostarczyło właściwych danych, będzie mogło przekazać dane tylko w przypadku, jeżeli wcześniej dało dostarczającemu państwu członkowskiemu możliwość zajęcia stanowiska.

2. Państwo członkowskie, do którego zwrócono się z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych, odmawia dostępu do nich, jeżeli może to zaszkodzić wykonaniu prawnych zadań określonych w sprawozdaniu zgodnie z art. 5 ust. 1 lub ochronie praw i swobód innych osób. We wszystkich przypadkach danych nie udostępnia się w okresie prowadzenia dyskretnego nadzoru lub obserwowania i przekazywania sprawozdań.

3. W każdym państwie członkowskim każda osoba może, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami danego państwa członkowskiego, zażądać sprostowania lub usunięcia dotyczących jej danych osobowych, jeżeli dane te są nieścisłe lub zostały umieszczone bądź są przechowywane w Systemie Informacji Celnej niezgodnie z celem określonym w art. 2 ust. 2 niniejszej Konwencji lub art. 5 konwencji strasburskiej z 1981 r.

4. Na terytorium każdego z państw członkowskich każda osoba może, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami danego państwa członkowskiego, wszcząć postępowanie lub, jeżeli jest to właściwe, wnieść skargę do sądu lub właściwego organu zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami tego państwa członkowskiego, odnośnie do dotyczących jej danych osobowych umieszczonych w Systemie Informacji Celnej, aby:

- (i) sprostować lub usunąć błędne dane osobowe;
- (ii) sprostować lub usunąć dane osobowe wprowadzone lub przechowywane w Systemie Informacji Celnej wbrew niniejszej Konwencji;
- (iii) uzyskać dostęp do danych osobowych;
- (iv) otrzymać odszkodowanie zgodnie z art. 21 ust. 2.

Zainteresowane państwa członkowskie zobowiązują się wzajemnie do wykonywania ostatecznych decyzji sądów lub innych właściwych organów, zgodnie z pkt (i)–(iii).

5. Odniesienia w niniejszym artykule i art. 11 ust. 5 do „decyzji ostatecznej” nie oznacza, że państwo członkowskie ma obowiązek odwołać się od decyzji sądu lub innego właściwego organu.

ROZDZIAŁ VII

RAMY INSTYTUCJONALNE

Artykuł 16

1. Ustanawia się składający się z przedstawicieli administracji celnych państw członkowskich komitet. Komitet podejmuje decyzje jednomyślnie, w odniesieniu do przepisów ust. 2 tiret pierwsze, i większością dwóch trzecich w odniesieniu do przepisów ust. 2 tiret drugie. Przyjmuje on swój regulamin jednomyślnie.

2. Komitet jest odpowiedzialny za:

- wprowadzenie w życie i prawidłowe stosowanie przepisów niniejszej Konwencji, bez uszczerbku dla kompetencji organów, o których mowa w art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1,
- sprawne funkcjonowanie Systemu Informacji Celnej w odniesieniu do aspektu technicznego i operacyjnego. Komitet podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia

prawidłowego stosowania środków określonych w art. 12 i art. 19 w zakresie Systemu Informacji Celnej. W celu zastosowania niniejszego ustępu komitet może mieć bezpośredni dostęp do danych i bezpośrednio korzystać z Systemu Informacji Celnej.

3. Komitet zdaje corocznie Radzie sprawozdanie, zgodnie z przepisami tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczące efektywności i skuteczności Systemu Informacji Celnej, przedstawiając, o ile zaistnieje taka potrzeba, zalecenia.

4. Komisja jest włączona w prace komitetu.

ROZDZIAŁ VIII

NADZÓR NAD OCHRONĄ DANYCH OSOBOWYCH

Artykuł 17

1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy organ nadzorczy lub organy odpowiedzialne za ochronę danych osobowych, aby w sposób niezależny kontrolowały tego rodzaju dane wprowadzane do Systemu Informacji Celnej.

Organy nadzorcze muszą, zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi, sprawować niezależny nadzór i kontrolę, w celu zapewnienia, że przetwarzanie i wykorzystywanie danych zawartych w Systemie Informacji Celnej nie narusza praw danych osób. W tym celu organy nadzorcze posiadają dostęp do Systemu Informacji Celnej.

2. Każda osoba może zwrócić się do każdego krajowego organu nadzorczego o sprawdzenie w Systemie Informacji Celnej odnoszących się do niej danych osobowych, jak również o sprawdzenie sposobu, w jaki dane te są lub były wykorzystywane. Prawo to podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i procedurom państwa członkowskiego, w którym przedstawiono wniosek. Jeżeli dane te wprowadzone zostały przez inne państwo członkowskie, kontrola dokonywana jest w ścisłej współpracy z krajowym organem nadzoru tego drugiego państwa członkowskiego.

Artykuł 18

1. Ustanawia się Wspólny Organ Nadzorczy, składający się z dwóch przedstawicieli każdego państwa członkowskiego, wywodzących się z odpowiedniego niezależnego krajowego nadzorczego organu lub organów.

2. Wspólny Organ Nadzorczy wykonuje swoje zadania zgodnie z niniejszą Konwencją oraz konwencją strasburską z 1981 r., uwz-

ględniając zalecenie R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r.

3. Wspólny Organ Kontrolny jest organem właściwym do nadzoru funkcjonowania Systemu Informacji Celnej, badania wszelkich trudności dotyczących stosowania lub interpretacji, które mogą się pojawić w trakcie działania systemu, badania problemów, które mogą się pojawić w trakcie przeprowadzania niezależnego nadzoru przez krajowe organy nadzorcze państw członkowskich lub wykonywania praw dostępu do systemu, z których mogą korzystać poszczególne osoby, jak również do formułowania propozycji w celu wspólnego rozwiązania problemów.

4. W celu wykonywania swoich obowiązków Wspólny Organ Nadzorczy posiada dostęp do Systemu Informacji Celnej.

5. Sprawozdania sporządzane przez Wspólny Organ Nadzorczy przekazuje się organom, którym krajowe organy nadzorcze przedkładają swoje sprawozdania.

ROZDZIAŁ IX

BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMU INFORMACJI CELNEJ

Artykuł 19

1. Wszelkie środki administracyjne niezbędne do zachowania bezpieczeństwa przyjmowane są przez:

- (i) właściwe organy państw członkowskich w odniesieniu do terminali Systemu Informacji Celnej znajdujących się w tych państwach;
- (ii) Komitet, o którym mowa w art. 16, w odniesieniu do Systemu Informacji Celnej i terminali znajdujących się w tych samych pomieszczeniach co System Informacji Celnej i wykorzystywanych do celów technicznych i do celów kontroli, określonych w ust. 3.

2. Właściwe organy oraz komitet, o którym mowa w art. 16 przyjmują środki w celu w szczególności:

- (i) zapobiegania uzyskaniu dostępu do urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych przez wszystkie osoby nieupoważnione;
- (ii) zapobiegania odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych i nośników danych przez osoby nieupoważnione;

(iii) zapobiegania niedozwolonemu wprowadzaniu danych, jak również dokonywaniu wszelkich niedozwolonych konsultacji, zmian lub usuwania danych;

(iv) zapobiegania uzyskaniu dostępu do danych Systemu Informacji Celnej z wykorzystaniem sprzętu do przesyłania danych przez wszystkie nieupoważnione osoby;

(v) zapewnienia, by, w odniesieniu do korzystania z Systemu Informacji Celnej, upoważnione osoby mogły posiadać dostęp jedynie do danych, które wchodzą w zakres ich kompetencji;

(vi) zapewnienia możliwości przeprowadzania kontroli i ustalenie, jakim organom można przekazywać dane z wykorzystaniem sprzętu do przesyłania danych;

(vii) zapewnienia możliwości przeprowadzania kontroli i ustalania a posteriori, jakie dane zostały wprowadzone do Systemu Informacji Celnej, kiedy i przez kogo, oraz zagwarantowanie kontroli zadawanych pytań;

(viii) zapobiegania niedozwolonemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu i usuwaniu podczas przesyłania danych i transportu nośników danych.

3. Komitet, o którym mowa w art. 16, kontroluje zapytania kierowane do Systemu Informacji Celnej w celu sprawdzenia, czy prowadzone poszukiwania były dozwolone i czy prowadzone były przez upoważnionych użytkowników. Przynajmniej 1 % wszystkich zapytań poddawanych jest kontroli. Zestawienie takich poszukiwań i kontroli przechowywane jest w Systemie i może być używane jedynie w wyżej wymienionych celach przez wspomniany komitet oraz organy kontrolne, o których mowa w art. 17 i 18, i usuwa się je po upływie sześciu miesięcy.

Artykuł 20

Właściwa administracja celna, o której mowa w art. 10 ust. 1 niniejszej Konwencji, jest odpowiedzialna za środki bezpieczeństwa określone w art. 19, w odniesieniu do terminali znajdujących się na terytorium danego państwa członkowskiego, za badania określone w art. 12 ust. 1 i 2, oraz za prawidłowe wdrożenie niniejszej Konwencji, w zakresie, w jakim jest to konieczne na podstawie przepisów ustawowych, wykonawczych i procedur wspomnianego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ X

OBOWIĄZKI I ZOBOWIĄZANIA

Artykuł 21

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za rzetelność, poprawność i legalność danych, które wprowadziło do Systemu Informacji Celnej. Ponadto każde państwo członkowskie odpowiada za spełnianie wymagań przepisów art. 5 konwencji strasburskiej z 1981 r.

2. Zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i procedurami każde państwo członkowskie jest odpowiedzialne za szkodę wyrządzoną osobie w wyniku użycia Systemu Informacji Celnej w tym państwie członkowskim.

Odnosi się to również do sytuacji, kiedy szkoda została wyrządzona przez dostarczające państwo członkowskie w wyniku wprowadzenia błędnych danych lub wprowadzenia ich do systemu niezgodnie z niniejszą Konwencją.

3. Jeżeli państwo członkowskie, przeciw któremu podjęte zostały działania odnoszące się do błędnych danych, nie jest państwem członkowskim, które dostarczyło tych danych, to to państwo członkowskie stara się dojść do porozumienia odnośnie do wysokości ewentualnie wypłacanych kwot tytułem odszkodowania, które zostaną mu zwrócone przez dostarczające państwo członkowskie. Uzgodnione kwoty zwraca się na wniosek.

Artykuł 22

1. Koszty funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacji Celnej przez państwa członkowskie na swoim terytoriach ponosi każde z nich.

2. Pozostałe wydatki poniesione w związku z wprowadzeniem w życie niniejszej Konwencji, z wyjątkiem wydatków nierozłącznych związanych z funkcjonowaniem Systemu Informacji Celnej do celów stosowania ustawodawstwa celnego i rolnego Wspólnoty, ponoszą państwa członkowskie. Udział każdego państwa członkowskiego ustala się zgodnie ze stosunkiem produktu krajowego brutto do ogólnej sumy produktów krajowych brutto państw członkowskich w roku poprzedzającym rok, w którym zostały poniesione koszty.

W celu zastosowania niniejszego ustępu wyrażenie „produkt krajowy brutto” oznacza produkt krajowy brutto ustalony zgodnie z dyrektywą Rady 89/130/EWG, Euratom z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie harmonizacji obliczania produktu krajowego brutto w cenach rynkowych ⁽¹⁾, lub wszystkimi aktami Wspólnoty, które wprowadzają do niej zmiany lub ją zastępują.

⁽¹⁾ Dz.U. L 49 z 21.2.1989, str. 26.

ROZDZIAŁ XI

WDROŻENIE I POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 23

Informacje dostarczone na mocy niniejszej Konwencji są przedmiotem bezpośredniej wymiany między władzami państw członkowskich.

Artykuł 24

1. Niniejsza Konwencja podlega przyjęciu przez państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

2. Państwa członkowskie zawiadamiają Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej o dopełnieniu przez nie wymogów konstytucyjnych w celu przyjęcia niniejszej Konwencji.

3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiąt dni po notyfikacji, o której mowa w ust. 2, przez państwo członkowskie dokonujące jako ostatnie tej formalności.

Artykuł 25

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do przystąpienia dla każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej.
2. Tekst niniejszej Konwencji w języku państwa przystępującego, sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, jest autentyczny.
3. Dokumenty przystąpienia składane są u depozytariusza.
4. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie odnośnie do każdego państwa przystępującego do niej po dziewięćdziesięciu dniach od zdeponowania przez nie dokumentu przystąpienia lub z datą wejścia w życie Konwencji, jeśli nie weszła ona jeszcze w życie po upływie wspomnianego okresu dziewięćdziesięciu dni.

Artykuł 26

1. Funkcję depozytariusza niniejszej Konwencji pełni Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

2. Depozytariusz publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* informacje odnośnie do postępu w przyjęciach i przystąpieniach, deklaracje i zastrzeżenia oraz wszelkie inne notyfikacje odnoszące się do niniejszej Konwencji.

Artykuł 27

1. Każdy spór między państwami członkowskimi dotyczący wykładni lub stosowania niniejszej Konwencji musi na etapie początkowym zostać zbadany przez Radę zgodnie z procedurą określoną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, w celu znalezienia rozwiązania.

Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy żadne rozwiązanie nie zostanie znalezione, sprawa może zostać przekazana przez stronę sporu do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

2. Każdy spór między jednym lub więcej państwami członkowskimi a Komisją Wspólnot Europejskich dotyczący stosowania niniejszej Konwencji, który nie został rozstrzygnięty w drodze negocjacji, może zostać przedłożony Trybunałowi Sprawiedliwości.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, gaélica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles den sekstogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijffennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

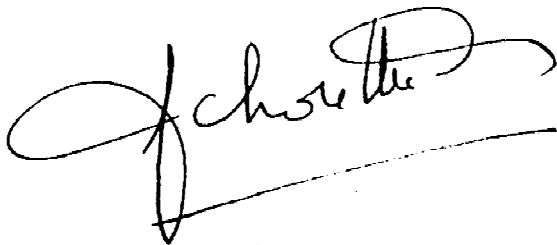
Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkuudentena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalil, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundra nittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

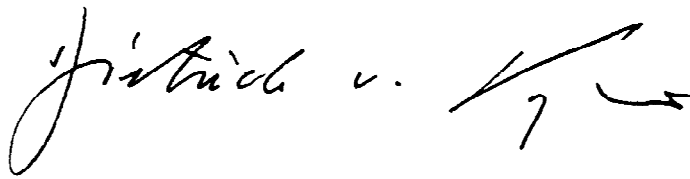
Für die Regierung des Königreichs Belgien

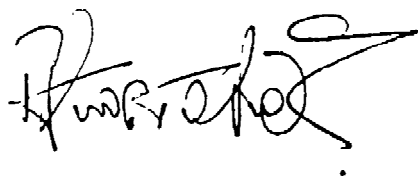
For regeringen for Kongeriget Danmark

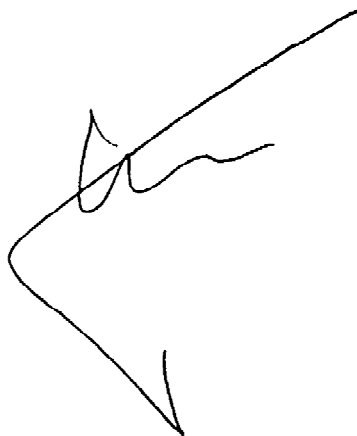
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

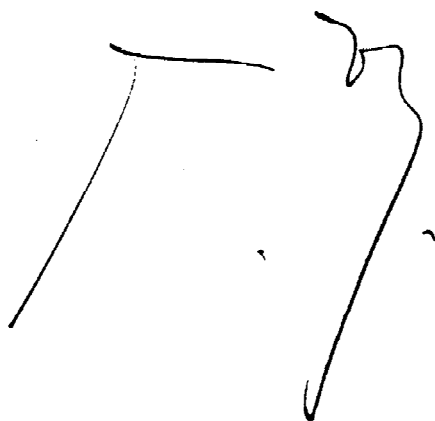
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

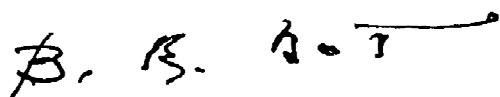
Per il governo della Repubblica italiana

A stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

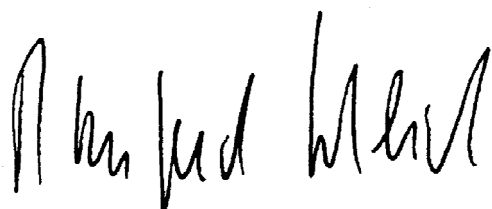
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, featuring a large, sweeping 'L' shape and a vertical stroke on the right side.

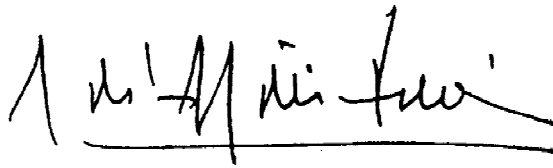
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'B. B. J. - T.' with a horizontal line at the end.

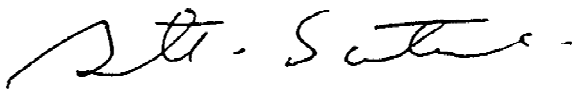
Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, which appears to be 'Alfred Mahr'.

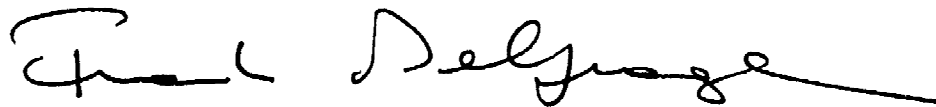
Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'António Guterres', with a horizontal line underneath.

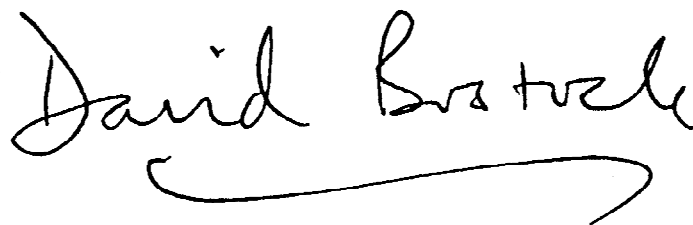
Suomen hallituksen puolesta

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Matti Sillanpää'.

På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Frank Deby'.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'David Brothick', with a horizontal line underneath.